

Тернопільський окружний адміністративний суд
46001, м. Тернопіль, вул. Грушевського, 6

Позивач: ОСОБА-1

Адреса реєстрації:

Реєстраційний номер облікової картки платника податків –

E-mail –

Тел.:

Адреса для листування:

Відповідач: Головне управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області

46001, Тернопільська обл., місто Тернопіль, Майдан Волі, будинок 3,

Код ЄДРПОУ: 14035769

E-mail – gu.ternopil.ter@pfu.gov.ua

Тел. – 0352 525 898

Ціна позову: позов немайнового характеру

Судовий збір: 840,80 грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити дії

Я, ОСОБА-2 (надалі – позивач), 18 травня 2020 року звернувся до Чортківського об'єднаного Управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області (надалі – відповідач) із заявою про призначення/перерахування пенсії. У відповідності до розписки - повідомлення, до вказаної заяви мною були надані такі документи: довідка про присвоєння ідентифікаційного номеру - 1, документи про місце проживання (реєстрацію) особи - 2, заява про призначення/перерахунок пенсії, паспорт/посвідка - 1, трудова книжка або документи про стаж / 4, військовий квиток - 1, посвідчення постраждалого від ЧАЕС - 1, довідка про заробітну плату за період страхового стажу до 01.07.2000 року -1, документи про стаж, що визначені Порядком підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженим постановою Кабінету міністрів України від 12.08.1993 року №637.

23 червня 2020 року я отримав відповідь Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області на мою заяву, зокрема рішення Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області, оформленим листом №1900-0321-9/8404 від 12.06.2020 року.

Рішенням Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області, оформленим листом №1900-0321-9/8404 від 12.06.2020 року, вирішено, що оскільки станом на 01.01.1993 року не виконано умов проживання або роботи в зоні посиленого радіологічного контролю не менше 4 років, за таких обставин, призначити мені пенсію за віком із зменшенням пенсійного віку відповідно до статті 55 Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», підстав немає.

Дане рішення обґрунтоване тим, що відповідно із записами у моїй трудовій книжці я працював з 13.11.1985 року по 08.10.1998 рік в Чортківському м'ясокомбінаті, однак місце

розташування даної організації в трудовій книжці не зазначено, тому встановити належність до зони посиленого радіологічного контролю не має можливості.

Вважаю, що прийняте органом рішення про відмову у призначенні перерахунку пенсії є незаконним та таким, що порушує мої права.

Основні положення щодо реалізації конституційного права громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, на охорону їх життя і здоров'я, соціального захисту потерпілого населення визначені Законом України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28.02.1991 № 796-ХІІ (надалі Закон №796).

Відповідно до пункту 2 частини 1 статті 9 Закону №796, особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, є, зокрема потерпілі від Чорнобильської катастрофи - громадяни, включаючи дітей, які зазнали впливу радіоактивного опромінення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Пунктом 4 частини 1 статті 11 Закону №796 визначено, що до потерпілих від Чорнобильської катастрофи належать особи, які постійно проживають або постійно працюють чи постійно навчаються на території зони посиленого радіоекологічного контролю, за умови, що вони за станом на 01 січня 1993 року проживали або відпрацювали чи постійно навчалися у цій зоні не менше чотирьох років.

Згідно з частиною 3 статті 15 Закону №796, підставою для визначення статусу потерпілих від Чорнобильської катастрофи, які проживають або працюють на забруднених територіях, є довідка про період проживання, роботи на цих територіях.

Відповідно до положень частини 3 статті 65 Закону №796, посвідчення "Потерпілий від Чорнобильської катастрофи" є документом, що підтверджує статус громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та надає право користування пільгами, встановленими цим Законом.

Статтею 55 Закону №796, визначено умови надання пенсій за віком особам, які працювали або проживали на територіях радіоактивного забруднення та передбачено, що особам, які працювали або проживали на територіях радіоактивного забруднення, пенсії надаються із зменшенням пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Згідно з пункту 2 частини 1 статті 55 Закону №796, потерпілі від Чорнобильської катастрофи, а саме особи, які постійно проживали або постійно проживають чи постійно працювали або постійно працюють у зоні посиленого радіологічного контролю за умови, що вони за станом на 01 січня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше 4 років, мають право на зменшення пенсійного віку на 2 роки та додатково 1 рік за 3 роки проживання, роботи, але не більше 5 років.

Відповідно до частини 3 статті 55 Закону №796, призначення та виплата пенсій названим категоріям провадиться відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" і цього Закону.

Відповідно до статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", право на призначення пенсії за віком мають особи після досягнення 60 років та наявності страхового стажу не менше 15 років.

Відповідно до моїх паспортних даних серія МС №143258, виданого Чортківським РВ УМВС України в Тернопільській області 14.02.1997 року вбачається, що я, ОСОБА-1, народився 14 квітня 1965 року у селі Улашківці Чортківського району Тернопільської області, зареєстрований у місті Чортків, вул. Монастирська, проф. часть. Народження позивача у с. Улашківці Чортківського району Тернопільської області зазначено також у військовому квитку позивача серії НК №4584197.

Я маю посвідчення громадянина, який постійно проживає або постійно працює на території зони посиленого радіоекологічного контролю (категорія 4) серії В-П №185675.

Відповідно до ч.3 с.65 Закону №796, посвідчення "Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС" та "Потерпілий від Чорнобильської катастрофи" є документами, що

підтверджують статус громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та надають право користування пільгами, встановленими цим законом, тобто особам, якщо вони за станом на 01 січня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше 4 років, пенсії надаються із зменшенням пенсійного віку, встановленого для одержання державних пенсій у розрахунку 02 роки та додатково рік за 03 роки проживання, роботи, але не більше 05 років.

З аналізу наведених норм права вбачається, що єдиним документом, що підтверджує статус потерпілого від Чорнобильської катастрофи, учасника ліквідації наслідків Чорнобильської АЕС та надає право на користування пільгами, встановленими Законом №796, зокрема призначення пенсії зі зменшенням пенсійного віку, встановленого для одержання державних пенсій, є посвідчення "Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС" або "Потерпілий від Чорнобильської катастрофи".

Така правова позиція міститься у Постанові Верховного суду від 27.02.2018 року у справі №344/9789/17 та Постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 22.03.2018 року у справі №588/538/16-а (К/9901/13169/18).

Довідки про періоди роботи (служби) у зоні відчуження, про евакуацію, відселення, самостійне переселення, про період проживання та роботи на забруднених територіях тощо є лише підставами для визначення в установленому порядку статусу учасника ліквідації наслідків на Чорнобильській АЕС або потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Слід зазначити, що на час звернення до суду дане посвідчення ніким не скасовано, не оспорюване чи визнано недійсним, а тому є таким, що підлягає до застосування і надання пільг, встановлених чинним законодавством. Однією з таких пільг є зменшення пенсійного віку для призначення і виплати пенсії відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" та Закону №796.

Відповідно до пунктів 21, 24 рішення у справі "Федоренко проти України" (№ 25921/02) Європейський суд з прав людини, здійснюючи прецедентне тлумачення статті 1 Першого Протоколу до Конвенції сформулював правову позицію про те, що право власності може бути "існуючим майном" або "виправданими очікуваннями" щодо отримання можливості ефективного використання права власності чи "законними сподіваннями" отримання права власності. Аналогічна правова позиція сформульована Європейським судом з прав людини і в справі Стреч проти Сполучного Королівства ("STRETCH v. THE UNITED KINGDOM " № 44277/98).

У межах вироблених Європейським судом з прав людини підходів до тлумачення поняття "майно", а саме в контексті статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, це поняття охоплює як "наявне майно", так і активи включаючи право вимоги, з посиланням на які заявник може стверджувати, що він має принаймні законні очікування стосовно ефективного здійснення свого "права власності" (пункт 74 рішення Європейського суду з прав людини "Фон Мальтцан та інші проти Німеччини"). Суд робить висновок, що певні законні очікування заявників підлягають правовому захисту, та формує позицію для інтерпретації вимоги як такої, що вона може вважатися "активом": вона повинна мати обґрунтовану законну підставу, якою, зокрема є чинна норма закону, тобто встановлена законом норма щодо виплат (пенсійних, заробітної плати, винагороди, допомоги) на момент дії цієї норми є "активом", на який може розраховувати громадянин як на свою власність ("MALTZAN (FREIHERR VON) AND OTHERS v. GERMANY " № 71916/01, 71917/01 та 10260/02).

У пункті 52 рішення у справі «Щокін проти України» (№ 23759/03 та № 37943/06) Європейський суд з прав людини зазначив, що тлумачення та застосування національного законодавства є прерогативою національних органів. Суд однак зобов'язаний переконатися в тому, що спосіб, в який тлумачиться і застосовується національне законодавство, призводить до наслідків, сумісних з принципами Конвенції з точки зору тлумачення їх у світлі практики Суду. Аналогічна правова позиція сформульована Європейським судом з прав людини і в справі «Скордіно проти Італії» («Scordino v. Italy» № 36813/97).

Населений пункт м. Чортків Тернопільської області віднесено до території зони посиленого радіоекологічного контролю, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України №106 від 23.07.1991 року, тобто є загальновідомим фактом.

Як вбачається із моєї трудової книжки, я працював з 13.11.1985 року по 08.10.1998 року на ВАТ "Чортківський м'ясокомбінат", що включає у себе передбачений законом спірний період часу з 26.04.1986 року по 31.12.1992 року. Моє працевлаштування підтверджується записами у трудовій книжці (серії БТ-1 №4253920) № 05-11. Це також підтверджується архівною довідкою №110, виданої 01.04.2020 року Чортківським районним комунальним підприємством "Трудовий архів".

Окрім цього підтвердженням (доказом) того, що ВАТ "Чортківський м'ясокомбінат" розташовувався в місті Чортків є Витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від 27 лютого 2020 року, в якому зокрема зазначено: «місцезнаходження юридичної особи ВАТ "Чортківський м'ясокомбінат": 48500, Тернопільська обл., місто Чортків, вулиця Копичинецька, будинок 124».

Також варто вказати, що факт розташування (місцезнаходження) ВАТ "Чортківський м'ясокомбінат" у місті Чортків (уже не раз встановлювалося в судовому порядку, і з огляду на це дана обставина може не доказуватися. Даний факт встановлено зокрема рішенням Тернопільського окружного адміністративного суду від 09 серпня 2018 року в адміністративній справі №819/918/18 та постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 21 листопада 2018 року у справі №857/169/18.

Тобто твердження відповідача про те, що місце розташування організації - ВАТ "Чортківський м'ясокомбінат" немає можливості встановити, тому встановити належність до зони посиленого радіологічного контролю також не має можливості не відповідає дійсності. Відповідно і позиція відповідача про те, що оскільки станом на 01.01.1993 року не виконано умову проживання або роботи в зоні посиленого радіологічного контролю не менше 4 років, за таких обставин, призначити мені пенсію за віком із зменшенням пенсійного віку відповідно до статті 55 Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», підстав немає, є протиправна і підлягає скасуванню.

Відповідно до ст.62 Закону України "Про пенсійне забезпечення", основним документом, що підтверджує стаж роботи є трудова книжка. Порядок підтвердження трудового стажу або відповідних записів у ній встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, відповідно до записів у трудовій книжці та зазначених довідок, вбачається факт постійної роботи позивача на території зони посиленого радіоекологічного контролю не менше 04 років станом на 01.01.1993 року.

Статтею 44 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" встановлено, що заява про призначення (перерахунок) пенсії та необхідні документи подаються до територіального органу Пенсійного фонду або до уповноваженого ним органу чи уповноваженій особі в порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, особисто або через представника, який діє на підставі виданої йому довіреності, посвідченої нотаріально.

Перелік документів, що подаються до органу Пенсійного фонду для призначення пенсії, встановлений Порядком подання та оформлення документів для призначення (перерахунку) пенсій відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", затвердженим постановою правління Пенсійного фонду України від 25.11.2005 № 22-1.

Згідно вказаного Порядку до заяви про призначення пенсії за віком додається, зокрема, документ, який засвідчує особливий статус особи, а саме посвідчення потерпілого від Чорнобильської катастрофи та довідка про період (періоди) проживання (роботи) на територіях радіоактивного забруднення, видана органами місцевого самоврядування (підприємствами, установами, організаціями) (при призначенні пенсії за віком із застосуванням норм статті 55

Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи").

Отже, при призначенні пенсії із застосуванням норм статті 55 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" для підтвердження статусу потерпілої особи від Чорнобильської катастрофи обов'язково надаються: посвідчення потерпілого від Чорнобильської катастрофи, а також довідка про період (періоди) проживання (роботи) на територіях радіоактивного забруднення, видана органами місцевого самоврядування (підприємствами, установами, організаціями).

В той же час моє право на пільги і компенсації підтверджується посвідченням громадянина, який постійно проживає на території посиленого радіоекологічного контролю.

Отже, з урахуванням вищенаведеного, вважаю, що рішення Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області, оформлене листом №1900-0321-9/8404 від 12.06.2020 року щодо відмови мені, ОСОБА-1, у призначенні пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до ст.55 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" є протиправним та підлягає скасуванню.

Згідно із ч.1 ст.2 КАС України завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Нормами ч.1 ст. 5 КАС України встановлено, що кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси і просити про їх захист.

Згідно із ч.1 ст.19 КАС Юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема:

1) спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження.

Статтею 20 КАС України передбачено, що місцевим загальним судам, як адміністративним, предметно підсудні наступні спори:

1) адміністративні справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності;

2) адміністративні справи, пов'язані з виборчим процесом чи процесом референдуму, щодо:

оскарження рішень, дій чи бездіяльності дільничних виборчих комісій, дільничних комісій з референдуму, членів цих комісій;

уточнення списку виборців;

оскарження дій чи бездіяльності засобів масової інформації, інформаційних агентств, підприємств, установ, організацій, їх посадових та службових осіб, творчих працівників засобів масової інформації та інформаційних агентств, що порушують законодавство про вибори та референдум;

оскарження дій чи бездіяльності кандидата у депутати сільської, селищної ради, кандидатів на посаду сільського, селищного голови, їх довірених осіб;

3) адміністративні справи, пов'язані з перебуванням іноземців та осіб без громадянства на території України, щодо:

примусового повернення в країну походження або третю країну іноземців та осіб без громадянства;

примусового видворення іноземців та осіб без громадянства за межі України;

затримання іноземців або осіб без громадянства з метою їх ідентифікації та (або) забезпечення примусового видворення за межі території України;

продовження строку затримання іноземців або осіб без громадянства з метою їх ідентифікації та (або) забезпечення примусового видворення за межі території України;

затримання іноземців або осіб без громадянства до вирішення питання про визнання їх біженцями або особами, які потребують додаткового захисту в Україні;

затримання іноземців або осіб без громадянства з метою забезпечення їх передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

4) адміністративні справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби щодо виконання ними рішень судів у справах, визначених пунктами 1-3 частини першої цієї статті.

Окружним адміністративним судам підсудні всі адміністративні справи, крім визначених частиною першою цієї статті

За правилами ч.1 ст.3 Кодексу адміністративного судочинства України, порядок здійснення адміністративного судочинства встановлюється Конституцією України, цим Кодексом та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Отже спір, що виник є публічно-правовим, оскільки виникають правовідносини за участю суб'єкта владних повноважень, який реалізовує у спірних відносинах надані йому законодавством владні управлінські функції стосовно забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян. Тому вирішення справи належить до юрисдикції адміністративних судів.

Також даним підтверджую, що мною не подано іншої позовної заяви до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Мною, як позивачем по справі вживалися всі можливі та передбачені законодавством заходи досудового врегулювання спору.

Орієнтовна сума витрат складається із суми судового збору.

Щодо сплаченого позивачем судового збору у розмірі 840,80 грн. (за позовні вимоги немайнового характеру), то слід сказати, що позивач керувався практикою Верховного Суду. Так, Верховний Суд у справі №640/21330/18 від 12 листопада 2019 року підкреслив, що прохання позивача «про визнання акта протиправним та скасування» нерозривно пов'язане з проханням «про зобов'язання вчинити дії», тому є одним способом захисту та відновлення порушеного права і у питанні сплати судового збору вважається однією немайовою позовною вимогою.

На підставі вище наведеного та керуючись ст.ст. 2, 5, 19, 20, 160, 161 КАС України –

ПРОШУ ШАНОВНИЙ СУД:

1. Прийняти дану позовну заяву до розгляду.
2. Визнати протиправним та скасувати рішення Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області, оформленим листом №1900-0321-9/8404 від 12.06.2020 року щодо відмови ОСОБА-1 у призначенні пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до ст.55 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
3. Зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України Тернопільської області (46001, Тернопільська обл., місто Тернопіль, Майдан Волі , будинок 3, код ЄДРПОУ 14035769) призначити ОСОБА-1 пенсію за віком на пільгових умовах відповідно до ст.55 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", починаючи з 18 травня 2020 року.
4. Стягнути із Головного управління Пенсійного фонду України Тернопільської області (46001, Тернопільська обл., місто Тернопіль, Майдан Волі , будинок 3, код ЄДРПОУ 14035769) на користь ОСОБА-1 судові витрати у розмірі 840,80 грн.

Додатки:

Квитанція про сплату судового збору на 1 арк. у 1 прим.

Копія паспортних даних та реєстраційного номера облікової картки платника податків на 4 арк. у 1 прим.

Копія заява про призначення/перерахунок пенсії від 18 травня 2020 року на 2 арк. у 1 прим.

Копія трудової книжки на 3 арк. у 1 прим.

Копія посвідчення постраждалого від ЧАЕС на 1 арк. у 1 прим.

Копія довідки про заробітну плату за період страхового стажу до 01.07.2000 року на 1 арк. у 1 прим.

Копія архівної довідки від 01.04.2020 року на 1 арк. у 1 прим.

Копія довідки від 15.05.2020 року №27 на 1 арк. у 1 прим.

Копія довідки від 14.05.2020 року №236 на 1 арк. у 1 прим.

Копія довідки від 12.05.2020 року №1194 на 1 арк. у 1 прим.

Копія військового білета на 3 арк. у 1 прим.

Копія довідки від 15.05.2020 року №43 на 1 арк. у 1 прим.

Копія постанови Восьмого апеляційного адміністративного суду від 21 листопада 2018 року у справі №857/169/18 на 2 арк у 1 прим.

Копія Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від 27 лютого 2020 року на 3 арк у 1 прим.

Копія позовної заяви із додатками для інших учасників справи на 26 арк.

24 червня 2020 року

ОСОБА-1